

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXXV. évfolyam

2025. május-augusztus

588. szám

Elhunyt volt központi vezetőnk, Chicago-i csoportunk vezetője, **Simonyi László**
(*Budapest 1933)

Váratlanul történt az egész, Laci bátyánk rövid, súlyos betegség után szerettei körében visszaadta lelkét Teremtőjének, ahogy ő szokta mondani, a Hadak Útjára lépett. Nem volt m.kir. katona, rokonságában viszont szép számmal voltak ilyenek, de a hadtörténet kiváló ismerője, és az MHBK-nak, a mindenkori magyar katonaeszménynek mindig állandó képviselője.

Húga, Márta jelentette Youngstown-ból, hogy “Szomorú szívvel értesítem, hogy Laci bátyám pénteken, augusztus 15-én, délután három órakor vissza adta lelkét a Magyarok Istenének. Hamvait csak 5-10 nap múlva kapja meg Kati leánya, így a gyászszertartás csak szeptember elején lehet. Laci Chicagóban élt, de a gyázmise Detroitban lesz, mivel Kati odavitte őt magához, hogy közel legyenek hozzá az utolsó hetekben. **Kérése szerint, hamvait Budapestre viszik majd.** Úgy tudom, hogy Chicagóban az ottani MHBK-csoport is fog megemlékezést tartani. Vele voltunk utolsó pillanatig, békésen távozott. Oly hirtelen történt, még nem tudom felfogni.”

Gyázmiséje a Szent Kereszt Római Katolikus Magyar Templomban (Holy Cross Hungarian Roman Catholic Church) volt. Angolnyelvű nekrológja itt olvasható: www.freep.com/obituaries/pdet1262941

**Hadak Útján Bajtársi Híradó -
A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.
Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Innsbruckban ill. Klagenfurtban
1947-48-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**
Megjelenik évente háromszor, ISSN 0847-2599
Kiadó és szerkesztő/Publisher and Editor: Dr.
Tóth Gergely, MHBK központi vezető
Nyomda/Printing: Terc, Budapest
Tb. pénztáros: Borbás Erzsébet

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely

801 S. Federal Hwy., #205

Pompano Beach, FL 33062, USA

Email: hadakutjan@yahoo.com

Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
sima word-formátumban elküldeni, mert egyébként
nem tudjuk garantálni a megjelenést.

**Kérünk minden címváltozást is a fenti
emailcímen bejelenteni.**

**Minden lapfenntartási hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk az alábbi címekre
kiállítani, lehetőleg USA dollárban:**

1. USA/Kanada csekken: egyelőre
Gergely Toth névre kiállítva, a szerkesztő
címére postázva (a Memo-ba: MHBK)

2. Banki átutalással az USA-ból:

Routing nr. [for Wire transfers]: 021000021

Account nr.: 638360377

(Routing nr. [for ACH transactions]: 267084131)

3. Banki átutalással máshonnan:

Swift code: CHASUS33

Account nr.: 638360377

(JPMorgan Chase Bank, 383 Madison Ave., New
York, NY 10017)

Utalások Kanadán belül: l. a 13. oldalon

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

**Április 1, augusztus 1 VAGY szeptember 1,
ill. november 25. Az időről-időre fellépő
helyhiány kapcsán megértésüket kérjük,
amennyiben lehet, a beküldött anyagot a
következő számokban közöljük.**

A tartalomból:

-Elhunyt Simonyi László, volt kp. vezetőnk
-Az emigrációs csoportok hírei
-Ludwig Kálmán ref. püspökre emlékezünk
-Megemlékezések, programok a nyár folyamán
-Halálhírek, méltatások, rövid hírek, levelek

Köszönjük munkáját, és a lapunkba írt több, személyes élményeket tartalmazó vezércikkét, melyek tartalma visszanyúlik a II. Vh. előtti és a DP-s évekre. Mindig nagyon tiszteltem, hiányozni fog, a Jóisten nyugosztalja!

Dr. Tóth Gergely, az MHBK tagsága és olvasói, és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület

Simonyi László egy nemzeti megemlékezésen Chicagóban a Szent István magyar templomban

Jobbulást kívánunk!

Szintén további erősödést kívánunk **Pongrátz András** '56-os szabadságharcosnak (Phoenix, Arizona állam, USA), Pongrátz Gergely, a Corvin-köz parancsnoka öccsének, aki veszélyes tüdőgyulladás-sorozaton van túl, de már sokkal jobban érzi magát, s októberben remélhetőleg ismét Budapestre tud látogatni.

Öszinte részvétünk

Részvétünket fejezzük ki hűséges olvasónknak, **Alakszay Miklós** ny. USAF őrnagy úrnak (Mechanicsville, Virginia állam, USA), felesége, 70 éven át hű társa április 20.-i elhunytá alkalmából. A Jóisten adjon neki megnyugvást.

Részletek Dobozy István, az MHBK Délausztráliai „Zákó András” főcsoport vezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-ből, a helyi MHBK Értesítő 2025 május-augusztusi számából, kivonatoln:

Tisztelt Bajtársak!

A világ eseményei zajonganak körülöttünk, hatalomratöréssel, a fegyverkezés és a védekezés elfoglaltságaival. A földi béke, amire törekednek sohasem fogja megadni a teljes igazságot. Ezt hirdeti az evangélium is. Nekünk keresztényeknek a mi Urunk, Jézus Krisztus békéje adja meg a reményt.

A Hősök Napja évi rendezvényt a Karitás Egyesület szerdai ebédjén tartottuk meg május 21.-én. “A magyar nép világszerte, minden évben május utolsó vasárnapján emlékezik az elmúlt ezredév hőseire, akik életüket kockáztatták vagy áldozták a Magyar Hazáért.

Hőseink emlékére készítettünk emléklapokat a Hősi emlékműről, ami a régi Klubház előkertjében volt felállítva 1980-ban, 45 éve. A vezetőség ígérete szerint az emlékműnek ismét lesz helye az új épület előtt a jövendő Nemzedék számára.

Most hiányzik nekünk az emlékmű, de amikor újból láthatjuk díszelni a Magyar Klubház területén, büszkék leszünk arra, hogy itt Ausztráliában, Adelaide városában is vannak, akik értékelik magyar származásukat és nem felejtik el az áldozatok sokaságát a Magyar Haza és a Magyar Nemzet megmaradásáért.” Befejezésül a zászlót tisztelettel meghajtva és az emléklapokat a rózsaszálakkal a kezünkbe tartva, elénekeltük a Magyar Himnusz.

Trianoni megemlékezés június 4.-én, a Karitászs Egyesület szerdai ebédjén.

A trianoni döntés szerint nem csak elrabolták Hazánk kétharmadát, de szétszakították népünket is. Azóta népünk, még mindig, 105 év után is vérzik. Sokunknak el kellett hagyni szülőföldünket, ami sok szomorúsággal és fájdalommal járt. De ugyanakkor alkalmunk lett terjeszteni hagyományaink értékeit szerte a világban. A Nemzeti ünnepeink tisztelete, anyanyelvünk, a drága magyar nyelv használata, a tisztességes munka, a család, a hit, remény és szeretet ébrentartása. Milyen megható érzés, amikor cselekedetért vagy magatartásért megdicsérnek valakit és válaszul büszkén mondhatja, hogy magyar vagyok! Tartsunk ki munkánkban továbbra is, mert „Jót tenni jó!”

HISZEK EGY ISTENBEN, HISZEK EGY HAZÁBAN, HISZEK EGY ISTENI
ÖRÖK IGAZSÁGBAN, HISZEK MAGYARORSZÁG FELTÁMADÁSÁBAN! ÁMEN.

Halálozás

Jakab István Gy., 1945. július 20 – 2025. április 16

István bajtársunk április 16.-án visszaadta lelkét teremtőjének. Az MHBK Ifjúsági csoportunk tagja volt és az ausztrál hadseregben való katonai szolgálata után, kedves feleségével Marikával együtt sokat tettek a csoport megmaradásáért. Munkája szüleire emlékeztet minket, Jakab Pista bácsira és Belus nénire, akiknek az ifjúsági csoport nagy családnak számított. Az elmúlt években betegsége miatt elmaradtak az összejöveteleinkről, de főcsoportunk tagságát megtartva támogatták működésünket.

Április 24.-én feleségével Marikával, gyermekeikkel, unokáikkal, dédunokájukkal és sok barátal együtt kísértük István bajtársunkat utolsó útjára. Adjon Neki Istenünk örök nyugalmat. Ezúton is küldjük részvétünket Marikának, gyermekeiknek és a család minden tagjának.

Youngstown, Ohio 2025

A halódó acélvárosban, ami a magyar diaszpóra valaha egyik legélénkebb központja volt, két magyar református templom is működött. Az egyik már évtizedekkel ezelőtt elvesztette magyar jellegét, s most a másik, a presbiteriánusokhoz tartozó templom is bezárt. 2025. augusztus 3.-án tartották az utolsó istentiszteletet. A XX. sz. elején alapították, a magyar hívek a saját kezükkel és pénzükből építették, virágkorát az 1950-es és 60-as években élte, amikor sok – magyar és más nemzetiségű, pl. vietnámi – menekültet segítettek, akik a kommunizmus elől kerestek menedéket. A harmadgenerációs egyháztag Steve Szabo, (akinek a nagyapja 1930-as években sikeres, főleg a magyarságot szolgáló temetkezési intézetet alapított innen néhány saroknyira, amit először az apja, majd ő és a fivére vittek tovább egészen 2022-ig) maga kb. 60 évével a legfiatalabb gyülekezeti tag, ami azt jelzi, hogy ez a templom is elérkezett életciklusa végére. Mára csupán 10-15 hívő maradt, akik a komoly templomépület fenntartását már nem bírják sem anyagilag, sem erővel. Viszont amíg lehetett, tisztességgel kitarítottak.

A korábban magyar negyednek számító híres Mahoning Avenue régebben számos magyar intézménynek és üzletnek adott otthont. Itt volt többek között a legendás Katolikus Magyarok Vasárnapja hetilap nyomdája és kegytárgyboltja, a Hassay gumijavítóműhely, a Szent György görög-katolikus templom első épülete, egy szlovák-magyar közös alapítású lutheránus templom, a Szabó Temetkezési Intézet, és az említett két református templom is. (A közelben pedig a Calvary temető, ahol sok magyar alussza álmát, már az 1910-es évektől kezdve, köztük több MHBK-tag is.)

Mindebből mára csak Bill Bacho (Bacsó) virágkereskedés-kellék boltja maradt utolsó hírmondónak. A szerkesztő július 28.-án, ottjártakor benézett hozzá és megköszönte, hogy még mindig kitar az eléggé leromlott, megváltozott környéken, amit a tulajdonos elérékenyülve fogadott.

A szerk. felvétele, 2025

Isten éltesse a legidősebb élő Ludovikást!

Idén év végén lesz 107 éves a Melbourne-ben, az ottani Magyar Árpád Otthonban élő v. Fazakas Sándor, a legidősebb élő ludovikás. A szerkesztő 2009-ben interjút készített vele, ami maradandó emlék és jelentős kordokumentum. A Jóisten adjon neki további békés éveket!

Kövesdy András és Éva küldték be Melbourne-ből a lenti képet, mely v. Fazakast ábrázolja 2023-ban Novák Katalin köztársasági elnök társaságában.

Elhunyt Ludwig Kálmán református püspök

2024. november 16.-án az Indiana állambeli Hammondban elhunyt Ludwig Kálmán, az USA két magyar református egyháztesté egyikének, a Kálvin Szinódusnak ny. püspöke. Pozsonyi eredetű családja a II. Világháború végén a kommunizmus beáramlása elől nyugatra menekült, így ő már Linzben született 1945. július 17-én. A magyar egyházi élet erős oszlopa és kedvelt, hűséges lelkipásztora volt, nagy űrt hagy maga után, a Jóisten nyugosztalja.

Eredeti gyászjelentése angolul itt olvasható: <https://www.hillsidefhcares.com/obituary/RevKoloman-Ludwig>

Monostoriné Szeleczy Gabriella (Budafok-Nagytétény) búcsúzik a nemrég elhunyt pénztárosunkról és mindenesüktől, Borbás Erzsébettől

Azt mondják, az ünnepelés összegyűjti azokat, akik összetartoznak. 2022-ben Nagytétényben a Hősök vasárnapján tartottam a megemlékezés ünnepi beszédét. Az ünnepség lezárultával az ismerősök mellett hozzám lépett egy szépkorú hölgy, bemutatkozott és megköszönte a beszédemet, annak személyes tartalmát. Csupán néhány szót váltottunk, így kezdődött az ismeretségünk. Ezután ünnepi beszédeim, ha tudta személyesen hallgatta meg, vagy e-mailben elkérte, így jelentek meg ebben az újságban is. Lassan megismertem életét, hazaszeretetét, tisztelettel, csodálva aktív tevékenységét, megismertem egy igaz magyar embert. Tanítványom felkészítésével segíthettem MHBK-emléktábla-felavatásukat a Ludovika aulájában. Egyik beszélgetésünk során kölcsönadta néhai férje életrajzi könyvét, majd amikor elmeséltem, hogy nem csupán elolvastam, de történelemórán tanítványaimnak is felolvastam belőle, nagy örömet és háláját fejezte ki, s nekem ajándékozta a könyvet. A véletlen ismeretség során az is kiderült, hogy családi kapcsolat kötötte Pásztóhy Arthúr testőr alezredeshez, akihez kapcsolódó témát, a Magyar Királyi Testőrség történetét, immár 35 éve kutatjuk férjemmel, így ez is összekötött bennünket.

Kedves Erzsébet! Köszönöm a sorsnak, hogy ismerhettelek, hogy akkor odaléptél hozzám és megszólítottál, s ha mondhatom: a barátod lehettem. Nyugodj békében!

Pázmány Péter soraival búcsúzom: *„Ne legyetek csatornák, melyeken átfoly a víz; hanem teli kutak legyetek, hogy magatok bőségéből másokat is itassatok! Legyetek példa!”*

Iovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes jelentései Kecskemétről

Március 15-ei megemlékezés

Több évtizede kialakult hagyományok szerint emlékeztek és ünnepeltek a hírös városban 2025. március 15-én, az 1848. március 15-ei, vérnélküli forradalom és szabadságharc kezdetének 177. évfordulóján. Az ünnepi események több helyszínen zajlottak ebben az évben is. A jeles ünnepség Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata szervezésében történt, az 1906-ban felavatott Kossuth szobornál, a Városháza előtti téren. Az emlékezőket az eső sem tántorította el a résztvételtől.

A Himnuszt követően, a Kecskeméti Katona József Nemzeti Színház művészei, Kovács Lehel rendezésében színvonalas műsor keretében elevenítették fel a forradalom emlékezetes eseményeit. Közreműködött a Kecskeméti Városi Fúvószenekar.

Ünnepi beszédet mondott dr. Szeberényi Gyula Tamás, Kecskemét város országgyűlési képviselője. A szónok kihangsúlyozta: "177 évvel ezelőtt Kecskemét szíve is a szabadságért dobogott, mint nagyon sok akkori igaz magyar szíve is! A hírös város lakóinak az életében is jelentős változásokat hozott 1848 forradalmi tavasza. A forradalom vívmányainak védelmére, a haza szabadságáért és függetlenségéért a magyar hazafiak, illetve a Kecskemétről toborzott és sorozott nemzetőrök, honvédek is fegyvert fogtak a szabadságharc idején. Több ezren vonultak a táborba, majd a harctérre. Sokan haltak soraikból hősi halált, de a nemes áldozatuk nem volt hiábavaló". Az ünnepi beszédet koszorúzás követte, amelyben közreműködtek a Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület egyenruhás tagjai. Az emlékezés és kegyelet virágait elhelyezte Kecskemét önkormányzata nevében Bán János alpolgármester, a MH Vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülődandár képviseletében Grécs György ezredes, a MH Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság 13. Hadkiegészítő és Toborzó Iroda nevében Gáldonyi Sándor őrnagy, a Történelmi Vitézi Rend képviseletében vitéz Tiszavölgyi István törzskapitány, vitéz Béni Tibor, vitéz Szajki Ferencné, a Hadigondozottak nevében Langó József nyá. százados, a Honvéd Hagyományőr Egyesület területi szervezete és az 1956 Magyar Nemzetőrség képviseletében pedig Iovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes és Rózsa Zoltán nemzetőr tisz. A rendvédelmi szervezetek, az egyházak, tanintézetek, különböző pártok, egyesületek és szövetségek képviselői is helyeztek el koszorút, virágot a kormányzó szobránál. A koszorúzást követően felcsendült a Szózat.

Délután a Kecskeméthez közeli Nyíri-erdőben, a Szabadságharc 1848-1849 Alapítvány rendezésében is tartottak ünnepi megemlékezést és hagyományőrző harcászati bemutatót, ahol Bán János alpolgármester idézte fel március 15-e maradandó emlékeit és tanulságait. Elmondta: Kecskeméten több alkalommal is találkozott egymással Petőfi Sándor és Jókai Mór, akik később jelentős szerepet játszottak a pesti forradalmi eseményekben. Mindketten kiemelkedő alakjai a magyar irodalomnak is. A két történelmi alak együtt menetelt március idusának felejthetetlen napjaiban. Jókai elkísérte Kossuthot a több napos alföldi toborzó körútjára. Amikor ilyen ünnepélyes pillanatokban itt vagyunk, emlékezzünk azokra a 48-as elődökre és hősökre, akik az életüket kockára téve harcoltak, fegyverrel a kezükben, a haza szabadságáért, s ha kellett vérüket ontották a honért - fejezte be gondolatait a szónok. Az ünnepi beszédet követően a Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület és a Kunszentmiklósi Nemzetőrök látványos csatajeleneten mutatták be a korabeli összecsapást. Puskaropogástól, kardpengék villanásától és ágyúdörgéstől volt hangos az erdei tisztás környéke. A jelenlévők a szabadban igazán élvezték a látványos hadi mozzanatokot. A Szózat zárta a történelmi megemlékezést.

II. Rákóczi Ferencre emlékeztek a hírös városban

A magyar kormány 2014-ben Emléknappá nyilvánította március 27-ét, II. Rákóczi Ferenc vezérlőfejedelem születésének a dátumát. Kecskeméten 2017 óta tartanak megemlékezést és koszorúzást, a

Rákóczi úton lévő Rákóczi domborműnél. Az utcai megemlékezést a Honismereti Szövetség Bács-Kiskun vármegyei Egyesület és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Kecskeméti Területi Szervezete közösen szervezte, amelyen közreműködött Szabó Sándor tárogatóművész. Székelyné Kőrösi Ilona köszöntötte a megjelenteket, majd elmondta a 2017-ben felavatott Rákóczi domborműállítás körülményeit. Ismertette a Rákóczi család kötődését Kecskeméthez és Nagykőröshöz. Ádám András felolvasta Kada Elek polgármester beszédét, amelyet 1906. október 27-én mondott a Nagyállomáson Rákóczi és bujdosótársai hamvainak ünnepélyes fogadásán.

Az emlékezőbeszédet e sorok írója mondta. A szónok kiemelte II. Rákóczi Ferenc fejedelem történelmi szerepét, és az általa vezetett szabadságharc jelentőségét. Rákóczi munkássága révén létrejött az önálló magyar állam. 1704-ben Miskolcon megalakult az Udvari Tanács 13 fővel, 1705-ben pedig létrehozták a Gazdasági Tanácsot 28 fővel. Önálló, ütőképes hadsereget hoztak létre, pénzt veretett a fejedelem. Ugyanis 1704-ben az erdélyi, 1705-ben pedig a nemesi konföderáció Magyarország vezérlő fejedelmévé választotta Rákóczit. A fejedelem 1707-ben felállította a Nemesi Ifjak Társaságát, amelynek a létszáma általában 100 fő körül mozgott. A célja az volt, hogy ezekből a fiatal nemesekből kineveljék majd a kuruc állam politikai, adminisztrációs és katonai vezetőit.

A szabadságharc bukása után a magyarok mindig visszavárták a fejedelmet és bujdosótársait. Azonban csak 1906 őszén térhettek haza Rákóczi és társai hamvai, amelyeket óriási ünneppel és méltósággal temettek el Kassán.

Az emlékezés résztvevői a tárogató hangjai mellett elhelyezték a kegyelet koszorúját. A Honismereti Egyesület helyi csoportja képviselőiben Ádám András, Kenyeres Dénes és Székelyné Kőrösi Ilona koszorúzott.

Hősök napja - Magyar hősök ünnepe Kecskeméten

A hős városban két helyszínen is megemlékeztek a hazánk védelmében elesett katonákra a Hősök Napján. Május 23.-án a református temetőben, a hősi szobornál tartottak megemlékezést, katonai tiszteletadással a Református Egyházközség szervezésében. A Kecskeméti Református Gimnázium fiúkórusának katonanépeivel, valamint Hegedűs Zoltán színművész szavaltával kezdődött az emlékezés. A Himnusz után Kuti József református lelkész és Sárközi Sándor piarista atya rövid beszédei hangzottak el, majd imádkoztak a hősi halottak lelki üdvéért. A megemlékezés szónoka dr. Latorcai János, a Magyar Országgyűlés alelnöke volt. A hősi szobor előtt állva, nemcsak az I. világháborúban elesett katonákra, hanem minden hősre, az elmúlt évszázadok minden meghurcolt hősére és áldozatára is emlékezünk - kezdte a beszédét a szónok. Ők nem születtek hősnek, de az adott kor kihívásai, nehézségei és háborúi vagy harcai közepette hőssé váltak, mert a magyar hazáért képesek voltak a lehető legnagyobb áldozatot, az életüket adni! A világ a XX. század elejéhez hasonlóan nagy változás előtt áll, de most ebben az országban van lehetőség arra, hogy sikerüljön a béke szigetként túlélni a XXI. század nehéz történelmi pillanatait - fejezte be a beszédét Latorcai János.

A jelenlévő szervezetek és pártok képviselői koszorút helyeztek el a hősi szobornál. Koszorúzott dr. Szeberényi Gyula Tamás országgyűlési képviselő, Kecskemét önkormányzata nevében Lévai Jánosné tanácsnok, a Magyar Honvédség Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság 13. Hadkiegészítő és Toborzó Iroda képviselőiben Gáldonyi Sándor őrnagy, a HOHE területi szervezet nevében lovag Kenyeres Dénes ny. alezredes, a Keresztény Demokrata Néppárt képviselőiben pedig dr. Latorcai János, dr. Mák Kornél és Varga László. A jelenlévő kadétek egy-egy szál virágot helyeztek el a szobor körül található hősi sírokon. A Szózáttal zárult az ünnepi megemlékezés és koszorúzás.

Május 25-én közös megemlékezést tartottunk a főtéren lévő II. világháborús Hősi Emlékműnél. A Magyar Hősök Napja tiszteletére Kecskemét önkormányzata, a HOHE Kecskeméti Területi Szervezete és a Történelmi Vitézi Rend Bács Kiskun-és Jász- Nagykun Vármegye törzskapitánysága szervezte megemlékezésen sokan voltak jelen. A Himnuszt követően Varga Mónika narrátor köszöntötte a

szervezők nevében a megjelenteket.

Az ünnepségen lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes mondott emlékező beszédet. Kiemelte: a magyar történelem ezer éve alatt szinte minden családban voltak katonafiúk, katonahősök. Az eltelt vérvivataros évszázadok során a magyar katona, felettesei parancsát teljesítve mindig önfeláldozóan és hőiesen harcolt az általa védett terület vagy végvár megtartásáért. A haza védelme során, a hitért és a királyért nagyon sokan ontották vérüket, áldozták életüket. Mások pedig a magyar szabadságért és a haza függetlenségének védelme alkalmával vesztették a legdrágábbat, amit ember adhat: az életüket. A magyar hadtörténelem aranylapjaira felírták nevüket az egyszerű, rendfokozat nélküli katonák, a hadvezérek és a katonakirályaink is.

Ezzel valamennyien kiérdemelték a magyar haza és az utókor tiszteletét és háláját. Ezért is emlékezünk évente legalább egyszer a hőseinkre - fejezte be a beszédét Kenyeres alezredes.

Az emlékező beszédet követően koszorúzásra került sor. Kecskemét Megyei Jogú Város nevében Lévai Jánosné önkormányzati képviselő, a MH vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülődandár és a 13. Hadkiegészítő-és Toborzó Iroda képviselőjében Könczöl Ferenc dandártábornok, parancsnok és Gáldonyi Sándor őrnagy, irodavezető, a HOHE területi szervezete és az 1956 Magyar Nemzetőrség nevében Kenyeres alezredes és Rózsa Zoltán nőr. őrnagy, a Történelmi Vitézi Rend képviselőjében vitéz Tiszavölgyi István törzskapitány, v. Vörösváczky Csaba székkapitány és v. Boksa Éva, a Hadigondozottak nevében Langó József nyá. százados, a Honismereti Szövetség Bács-Kiskun megyei Egyesület képviselőjében pedig Ádám András helyezte el koszorút a Hősi Emlékmű talapzatára. A Szózat zárta a megemlékezést, amelyen közreműködött Szabó Sándor tárogatóművész, Kovács István József költő, valamint a Kiskun Honvéd Hagyományőr Egyesület tagjai.

Vitézek és hagyományőrök az Emlékmű előtt

A trianoni békediktátumra emlékeztek Kecskeméten és a környező településeken

A hírös városban 2025. június 4-én megemlékezést és koszorúzást tartottak a Nemzeti Összetartozás Napján, a Városháza melletti Országzászlónál, ahol a trianoni Emlékmű is található. 105 évvel ezelőtt kellett Magyarországnak aláírnia a nagy trianoni palotában azt a kegyetlen és igazságtalan békeszerződést, amely a Magyar Királyság területét egyharmadára csökkentette. Közéleti, politikai

személyiségek, egyesületek tagjai és polgárok

gyűltek össze, hogy emlékezzenek a magyar történelem talán legtragikusabb, leggyászosabb eseményére. A köszöntő után a Kecskeméti Énekes Kör, Erdei Péter karnagy vezényletével elénekelték a Magyar- és a Székely Himnuszot, majd Kodály Zoltán: A székelyekhez című művét adták elő. Ezzel is kifejezték szolidaritásukat a közelmúltban Parajdon történt katasztrófával kapcsolatban. Dr. Fekete Gábor alpolgármester mondott emlékező beszédet. Felelevenítette az országot akkor ért óriási traumát, melyet talán azóta sem igazán hevertünk ki. Ugyanis óriási területi, anyagi, kulturális és humán veszteségek érték hazánkat. De az a mérhetetlen testi, lelki fájdalom és megrázkódtatás, amely az elcsatolt területek magyar lakosságát érte, azt nem lehet sohasem elfeledni az ott élőknek! Olyan történelmi, kulturális városok kerültek idegen uralom alá, mint Kassa, Munkács, Késmárk, Krasznahorka, Pozsony, Marosvásárhely, Kolozsvár, Arad, Temesvár, Szabadka, é a sort még hosszan lehetne folytatni.

A különböző szervezetek és pártok képviselői is koszorúztak. Koszorút helyezett el dr. Salacz László, a város országgyűlési képviselője, Szemereyné Pataki Klaudia Kecskemét polgármestere és dr. Fekete Gábor alpolgármester, valamint más szervezetek. A Szózat zárta a megemlékezést. Közreműködött a Kiskun Huszár Hagyományőr Egyesület tagsága egyenruhában.

Kiskunfélegyházán két helyszínen tartottak megemlékezést. A Városházánál az Erekyés Országzászlónál felvonták a nemzeti lobogót. A Magyarok Nagyasszonya szobornál folytatódott az ünnepség. Keresztes Tünde, a városháza referense idézte fel a 105 évvel ezelőtt történeteket, a magyar nemzet óriási gyászát. Magony

Árpád így fejezte ki a nemzet fájdalmát: "Nem a határok mondják meg, hol van a haza. Nem a térképek, nem a ceruzavonások a tárgyalóasztalon, hanem az anyanyelv első szava, a templomharang hangja vasárnap, a nagyszülők meséi. Mert bennük, bennünk él a haza..." Koszorúzás után a Szózattal ért véget az emlékezés. A vármegyében pedig szinte minden városban, településen sor került június 4-én a megemlékezésekre és koszorúzásokra az országzászlóknál, trianoni emlékműveknél. Kellő ünnepélyességgel és méltósággal emlékeztünk tehát a Trianonban ránk erőltetett igazságtalan békeszerződésre, a magyarságot ért traumára.

Tóth Zsolt elnök: A Magyar Hősök Emléknapja Sátoraljaujhelyen

A sátoraljaujhelyi székhelyű Zemplén Térségi Katasztrófa és Polgári Védelmi Szövetség 2025. május 23-án tartotta a már hagyományosan megrendezésre kerülő Magyar Hősök Emléknappját. E napon azokra a magyar katonákra és civilekre emlékezünk, akik az életüket áldozták Magyarország szabadságáért, függetlenségéért és fennmaradásáért.

A megemlékezés során helyi civil szervezetek, a helyi büntetés-végrehajtási intézet, a Magyar Honvédség képviselői, Sátoraljaujhely Város Önkormányzata és a szövetség részéről pedig Tóth Zsolt elnök, Gaál Imre titkár és Kiss István nyugállományú polgári védelmi ezredes, szövetségi tag helyeztek el koszorút az emlékműnél a temetőben nyugvó hősök tiszteletére. A megjelentek között voltak még a város rendvédelmi szerveinek, közigazgatási intézményeinek valamint egyéb szervezeteinek képviselői, illetve a város oktatási intézményei is képviseltették magukat. Megemlékező beszédet mondott Papp János bv. alezredes, az V. Agglomeráció Készenléti Alosztály alosztályvezetője. Ünnepi műsort adtak elő a SZSZC Sátoraljaujhelyi Kossuth Lajos Technikum, Szakképző Iskola és Gimnázium diákjai. A megemlékezésen az elesett katonák lelki üdvéért imádkoztak el a történelmi egyházak. A díszőrséget a Füzéri Hadtörténelmi és Helytörténelmi Kör biztosította.

A megemlékezést követően Rózsahegyi Tamás bv. ezredes halálának 1. évfordulója alkalmából emléktáblavatásra került sor a Hősök Temetőjének kapujánál. Az avatóbeszédet Együd József bv. alezredes, a Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön parancsnoka tartotta, ezt követően pedig Mészáros Ferenc római katolikus börtönlelkész megáldotta az emléktáblát.

Hozzájárulások utalása Kanadán belül

Kedves kanadai Bajtársak és Olvasóink,

kérjük hozzájárulásait hagyományos sima csekken küldjék Torontóba, Hungarian Veterans' Association névre kiállítva, ottani elosztónk, Forrai Levente címére: 26 Spruce Ave., Richmond Hill, ON L4C 6W1

Előre is köszönjük!

A móri mészárlás bizonyítékainak feltárója megtalálta az Ausztriába menekült magyar huszárok elásott iratait

2025. május 26., Fehér János, telex.hu

Nyolcvan év után találták meg Ausztriában az I. honvéd huszárhadosztály iratanyagát, ami számos, eddig megválaszolatlan kérdést is tisztázhat. A leletet az a Szebenyi István találta meg, aki a móri mészárlás

tárgyi bizonyítékait feltárta.

Szebenyi István a néhai Wittner Máriával működtetett közös könyvkiadót. Így került kapcsolatba Bánó-Simon Máriával, aki tisztázni szeretne volna apja halálának körülményeit. Apja vezérkari őrnagy volt, és 1945-ben titokzatos körülmények között halt meg a Vértesben, az esetet öngyilkosságnak állították be. Szebenyiék olyan bizonyítékokat szereztek, amik ezt cáfolni látszanak – de ez csak a történet mellékszála. Simon Mária Szebenyinek mutatott egy levelet is, amit az 1970-es években írt Bánó-Kacs Kovics Zoltán, az I. honvéd huszárhadosztály írnoka. A levélben azt állt, hogy egy ládában iratokat ástak el egy osztrák kastélynál, aminek nem emlékszik a nevére, és még annyit említett, hogy a kertben dámvadak voltak, és hogy egy fától lelépve a távolságot, hol található a láda.

A levélben nem említették sem a kastély, sem a település nevét, így először ezt kellett azonosítani. A kutatás másfél-két évig tartott, és visszaemlékezések alapján elég biztosnak tűnt, hogy az alsó-ausztriai Haag településen, a Salaberg-kastélyban volt az utolsó parancsnoksága a hadosztálynak. Ezek után a kutatásokhoz szükséges engedélyeket kellett beszerezniük. Szebenyi azt mondta, hogy a sejtésükről tájékoztatta a honvédelmi minisztert, Szalay-Bobrovniczky Kristófot, de kérte, hogy ne vonjanak be semmilyen intézményt a kutatásba, mert a teóriája nem igazolt. A miniszter annyit azért megígért, hogy ha kell, diplomáciai segítséget tud nyújtani.

A kastély parkja, amiben már egy állatkert is üzemel, negyvenhektáros, így Szebenyi esélytelennek érezte, hogy sikerül megtalálniuk a ládát. A leírások alapján aztán sikerült kéthektárosra szűkíteniük a területet. „Ott már volt némi esély, de így is azt mondom, hogy megütöttük a főnyereményt a lottón. Reménytelennek hittem a keresést. Szinte csodával határos módon érintetlen volt a terület, és még a dámvadak is ugyanott legeltek” – mondta a Telexnek Szebenyi István, aki civil szervezetével közel három évtizede folytat hadtörténeti kutatásokat.

Szebenyi neve a hírekből is ismerős lehet, ő volt az, aki 2006-ben Tatabánya és Tarján között egy erdős területen fémkeresőjével megtalálta a veszprémi postásgyilkossághoz és a móri vérengzéshez köthető fegyvereket, lőszereket és ruházatot. Ezek az információk a rendőrséget is segíthették a tettesek elkapásában.

A ládát nagyjából félórás keresés után találták meg, és további hat-hét órába telt, míg körbeásták, ecsettel lesöpörték, hogy kiemelhetővé váljon. Az iratanyagot egy úgynevezett főzöládába rejtették a huszárok, ennek belseje fémmel bélelt, így megóvhatta a dokumentációt. Szebenyi szerint ez a típusú láda még az Osztrák–Magyar Monarchia korából származik, és a huszárok lengyel partizánoktól szerezhetők, akikkel jó viszonyba kerültek, annak ellenére, hogy egymás ellenségei voltak.

A láda fedele már beszakadt, a faburkolat is elkezdett szétporladni, de az iratok egész jó állapotban átvészelték a nyolcvan évet a föld alatt. A kiemelés után egy zárható műanyag dobozba kerültek át.

1944 végén a I. honvéd huszárhadosztály Lengyelországból tért vissza Magyarországra, majd a szovjetek bevonulása után utóvédharcokat folytatva vonult vissza Ausztriába. 1945 májusában már csak roncsai voltak a hadosztálynak, és az Enns folyón átkelve, George Patton tábornok engedélyével amerikaiak által ellenőrzött területre léptek.

Szebenyi szerint felbecsülhetetlen értékű lehet a láda tartalma, mert 1941-től kezdve – ekkor még a lovasezred része volt a huszárhadosztály – nincs hozzáférhető iratanyag. Szebenyi szerint az elásott dokumentáció sok mindenre választ adhat, napi jelentéseket, térképeket tartalmazhat, kiderülhet belőle, hogy mikor, hol voltak beásva, mennyi volt az egység lőszerkészlete, mennyi volt az emberveszteség, és hogy hová temették el a halottakat. Utóbbi azoknak a családoknak is fontos lehet, akik nem tudják, hová kerültek szeretteik.

A ládán kívül nem várható, hogy találnának mást is. A huszároknak korábban utasításba adták, hogy a fegyvereiktől szabaduljanak meg a megadás előtt, ezeket tavakba, folyókba dobhatták, vagy elásták. A láda és tartalma rövid időre az Osztrák Állami Levéltárba kerül, restaurátorok nyitják fel, de Szebenyi szerint az osztrák fél várhatóan lemond a leletről Magyarország javára, és itthon kezdődhet meg a feldolgozása.

Megemlékezések Mosonmagyaróváron. Beküldte Guba István ny.á. ezredes.

Hőseinkre emlékeztünk. Itt a városban megtisztelt bennünket az agrárminiszter, a polgármester, és szokás szerint osztrák bajtársaink.

Június 1.-én pedig Szentmargitbányán az osztrák bajtársainkkal megkoszorúztuk 'A Hazatérés Kápolnájánál' lévő emlékkövet.

Huszár András jelentései Nagykanizsáról, hagyományőrző és nemzetmentő tevékenységéről

2025. július 14.-én Szombathelyen ünnepélyes keretek között, katonai tiszteletadással került sor a II. Világháborúban Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett **Dalos – született Domsa - Ferenc őrmester emléktáblájának leleplezésére.**

Az ötletgazda és főszervező Fülöp András főörzsőrmester volt, aki történészként és hadszíntérkutatóként is rendkívül sokat tett azért, hogy méltó emléket állítson a Vas vármegyéhez kötődő katonahősök emlékének ápolásáért. Megtisztelő felkérésének eleget téve rövid beszédben méltattam azokat a kivételes katonahősöket, akik 1939 és 1945 között kiérdemelték ezt a magas rangú kitüntetést.

Legnagyobb öröömre az eseményen jelen voltak Dalos Ferenc családtagjai is, akik közül unokája, Mező Tamás osztotta meg a gondolatait és jelenlévőkkel, bemutatva a háborús hős mellett a családjáért élő magánembert is.

A felszólalók sorát Maruzs Roland ezredes, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum parancsnoka zárta, aki ismertette a szombathelyi születésű katonahős életútját, kiemelve kivételes haditetteit. Az ezredes úr életében és munkásságában meghatározó szerepet tölt be a hőskultusz ápolása és a hadisírgondozás; néhai Szentváry-Lukács Jánossal együtt társszerzője volt a „Hajlíthatatlanok - Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett katonáink 1939–1945” című hiánypótló kötetnek.

A rendezvényt követően a szintén Vas vármegyében található Bozzai község felé vettem az irányt, ahol koszorút helyeztem el **Babics Kálmán tartalékos címzetes szakaszvezető emléktáblájánál.** Felkerestem a település templomának kertjében lévő hősi emlékművet is, melyen szintén szerepel Babics Kálmán neve.

Végül a Veszprém vármegyei Tüskevár temetőjében hajtottam fejet **vitéz Fehér Ernő őrvezető** előtt és helyeztem el koszorút a síremlékén.

A fent említett három katonahősben az a közös, hogy mindhárman kiérdemelték a Magyar Arany Vitézségi Érmel, amely kitüntetés eszme értékét mutatja az a tény is, hogy **mindössze 40 főnek adományozták a második világháború 6 éve alatt.**

A nap méltó lezárásáról egy hivatalos értesítés gondoskodott. Kezdeményezésem nyomán vitéz Enczi Mihály életműve és katonai pályája felvételt nyert a Hajdú-Bihar Vármegyei Értéktárba, kulturális örökség kategóriában.

A legendás Székely Hadosztály parancsnokától, Kratochvil Károly altábornagytól származik a következő idézet: „Erős, hatalmas marad az a nemzet, amelyik a múlt nagy eseményeit, katonai erényeit, embereit megőrökíti, kegyelettel ápolja és ezen emlékeken nevelődik.”

Dicsőség a hősöknek!

Mivel is érdemelte ki Dalos Ferenc a Magyar Arany Vitézségi Érmel?

A Felvidéki Ujság 1943. január 20.-i száma címlapon közölte az alábbiakat:

„Hősi bátorságával s a válságos pillanatban tanúsított ügyes magatartásával tüntette ki magát Dalos Ferenc honvéd, egyik felderítő zászlóaljunk golyószórós csatára. 1942 augusztus 7-én heves harcot vívtak honvédeink az ellenséggel. A váltakozó sikerű küzdelemben az a század, amelyben Dalos honvéd is harcolt, váratlanul súlyos helyzetbe került, úgyhogy az ellenség már annak bekerítésére indult. Dalos honvéd látta, hogy a bekerítő ellenséges osztag támadását csak akkor tartóztathatja fel, ha messzire előrejőve, jobb tüzelőállást választ. Habozás nélkül előrohamt és másodmagával feltartóztatta az előnyomuló ellenséget. Utóbb egy szovjet járőr támadta meg őket, ennek rohamát kézigránáttal megállította, a járőrt megsemmisítette s helyén továbbra is kitért, folytatta a küzdelmet. Vele volt bajtársa később hősi halált halt. Dalos azonban rendíthetetlenül kitért, tovább harcolt s ezzel lehetővé tette, hogy százada kiszabadulhasson fenyegető helyzetéből. Kötelékeink átcsoportosításának megkönnyítése végett most már teljesen magárahagyatva fedezte azok mozdulatait mindaddig, amíg ezt

teljesen befejezték. Az eközben támadásra induló szovjet harcokcsikat golyószóró tűz alá vette és tüzeivel magára vonta azokat. Önfeláldozó magatartásával maga került súlyos veszedelembé, mert az ellenség minden oldalról bekerítette és csak szívós kitartásának és rendíthetetlen akaratának köszönhető, hogy a bolsevisták nem tudták elfogni. Harminchatórai távollét után sikerült teljesen kimerült állapotban, megmentett golyószórójával és maradék lőszerével bevonulnia századához, de még így is magával hozta egyik sebesült bajtársát, aki tehetetlenül feküdt az ellenséges vonalak mögött.”

Nagylelkű, önzetlen, a magyar katonahősöket tisztelő emberek összefogásának hála összegyűlt a szükséges forrás a Magyar Arany Vitézségi Éremmel kitüntetett **vitéz Honti István törzsőrmester emléktáblájára**, amelyet ünnepélyes körülmények között avattunk fel a legbátrabb városban, Balassagyarmat történelmi központjában 2025. szeptember 6-án. Hajtsunk fejet együtt egy kiemelkedő magyar katonahős emléke előtt. Csak az meg, akit elfelejtenek – A hősök örökké élnek!

Tisztavatás a Kossuth téren

Az augusztus 20-i nemzeti ünnep részeként a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Karának újonnan végzett honvéd tisztjelöltjei és a Magyar Honvédség fiatal szerződéses katonái letették tiszti esküjüket a budapesti Kossuth téren Sulyok Tamás köztársasági elnök, Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter és Böröndi Gábor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke előtt.

A Vezérkar főnöke az esküt tevő honvédtisztekhez szólva köszöntőjében elmondta, hogy államot alapítani egy nemzet történelmének legnagyobb tettei közé tartozik, de államot megtartani, védelmezni és megújítani a mindennapok kötelessége. A haza gondolata ugyan nem a ma emberével született, de a szolgálat eszméje, amely a szülőföld jövőjét is jelenti, a katonák és az állampolgárok kezében van. Szent István nem pusztán a jelent biztosította a magyarságnak, hanem jövőt alapított, és ezt a művet folytatni kell. Böröndi Gábor kiemelte, aki ma a Kossuth téren esküt tesz, az nemcsak a jelenben cselekszik, hanem a jövőért is tesz, nemcsak önmagáért vállal felelősséget, hanem magyar emberek millióiért. (...) „Legyenek hűek az egyenruhához, amit magukra öltenek, de az eszméhez is, amit képviselnek. Legyenek hűek a zászlóhoz, amely alatt szolgálnak – és legyenek hűek önmagukhoz, akkor is, ha más nem látja önöket. Ne azt az utat keressék, ahol kevesebb az akadály, hanem a helyeset, hiszen önök azok, akikre egy nap rábizzuk az irányítást”. (...) Böröndi Gábor köszöntő gondolatai után a honvéd tisztjelöltek letették tiszti esküjüket, majd fogadalmukat kardrántással, az egykori Magyar Királyi Ludovika Akadémia jelmondatával, „A Hazáért mindhalálig!” felkiáltással erősítették meg.

Az ünnepélyes eskütételt követően Sulyok Tamás, Magyarország köztársasági elnöke szólt a frissen avatott tisztekhez. (...) „Szent István királytól stabil pilléreken álló hazát kaptunk örökül. Ez az örökség tartott meg minket több mint ezer éven át. Ma is ebből az örökségből élünk. Ehhez teszi hozzá századok óta minden magyar a saját művét” – hangoztatta.

Az eskütétel televíziós közvetítésének szakkomentátora Lippai Péter dandártábornok, az NKE HHK dékánja volt. A dékán elmondta, hogy összesen 132 fő tette le esküjét a Kossuth téren, ebből 86 fő az egyetemen végzett hallgató, 46 fő pedig olyan nem katonai felsőoktatásban szerzett diplomás fiatal, akik 2024. április elseje és 2025. márciusa közötti időszakban szerződéses jogviszonyt létesített a Magyar Honvédséggel. (...) Elmondta, hogy a katonai hivatás egy életre szóló elköteleződés a haza védelmére, amelynek fontosságát egyre több magyar honfitárs is felismeri. (...)

A tisztavatáson Totha Péter tábori főrabbi, Mészáros László protestáns tábori lelkész és Berta Tibor katolikus tábori püspök mondott fohászt. Az avatás végén a Magyar Honvédség három Gripen vadászgépe

díszelgő áthúzással, piros, fehér, zöld csíkot húzva repült át a Kossuth tér felett, ezzel köszöntve az esküt tett fiatal tiszteket.

Szöveg: Németh-Zsobár Agnieszka, fotó: Szilágyi Dénes, beküldte: Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke, szerk.: Dr. T.G.

Emigrációba kényszerült katonák, csendőrök, vitézek nyughelyei az idegen hantok alatt

A szerk. felvételei, 2025

Jegenyész Pál cs.őr főtörzsőrmester, Baxter, MN ifj. ditrói Csiby Kálmán, Youngstown, OH

Gyapjas Ferenc csendőr alhadnagy, Pittsburgh vitéz Szentirmay János, Youngstown, OH

HALÁLOZÁS

-v. Zsákai Marietta jelentette, hogy életének 95. évében elhunyt **Somogyvári Géza kőszegi cőger**, a HOHE tagja. A Jóisten nyugosztalja.

-Forrai Levente, torontói csoportunk vezetője és lapunk ottani elosztója jelentette, hogy régi tagtársunk és olvasónk, **Fodor Sándor 102 évesen elhunyt. Temetése május 5-én volt a York temetőben.** "Ma elbúcsúztunk Fodor Sándor bácsitól, aki 102 évet élt, ebből legtöbbet már Kanadában. Ez a ragaszkodás a szokáshoz, hogy az elhunyt koporsóját az unokák és keresztfiak viszik a sírhoz, nagyon megható. És nagyon megindító az is, amikor a 102 évesen elhunyt nagyapát őszintén megsiratják az unokái. Valamit nagyon tudott Sándor bácsi, valószínű szeretni a családját. A szertartás végén megkérdezték, hogy elénekelném-e a magyar himnuszt is? A családtagok közül többen már csak törve beszéltek a nagyapa anyanyelvét, de amikor rázendítettem, hogy "Isten áldd meg a magyart!", senkinek a szeme nem maradt szárazon. Nyugodjék békében Sándor bácsi! Köszönjük a hűségét a templomunkhoz és a sok támogatást a hosszú életén át. Elhunyt hozzátartozóit pedig vigasztalja meg a Jó Pásztor, és segítse meg őket, hogy maradjanak hűek a nagyapjuk emlékéhez!" A torontói Szent Erzsébet magyar r.k. templom plébánosa, Árpád atya.

-Chicagói tagunk és olvasónk, lapunk ottani kedves elosztója, br. Pongrácz Mária jelentette, hogy "az MHBK hűséges Chicago-i tagja, **Kiss Árpádné szül. Fördös Katalin** (Fördös Gyula csendőrtiszt

lánya) március 20-án, 84 éves korában megtért Teremtőjéhez. Gyászolják: férje Árpád, fia Péter és a magyarországi rokonok. Béke poraira!”

RÖVID HÍREK, KIEGÉSZÍTÉSEK

-**Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke** jelentette, hogy Szervezetük, „Az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért” Alapítvány és a Lovasi Római Katolikus Egyházközség **hálaadó szentmisét tartott Mindszenty bíboros halálának 50. évfordulóján** 2025. május 3.-án. A szentmisét a korábban Mindszenty Emlékéremmel kitüntetett vitéz Nagy Károly kanonok, c. apát, c. esperes, ny. plébános mutatta be. Ft. vitéz Nagy Károly kanonok az első magyarországi emléktáblát állította Mindszenty bíboros tiszteletére, akkori állomáshelyén Nemesgulácson. Mindvégig hirdette Mindszenty mártíriumát. Ő képviselte az itthoni magyar cserkészeket Mariazellben, valamint hamvainak hazahozatalakor Hegyeshalomnál. -A Szervezet, illetve a Paloznaki Római Katolikus Egyházközség hívő közössége tartottak **hálaadó szentmisét és megemlékezést a kommunista diktatúra bukása utáni első szabadon választott kormány, az Antall-kormány eskütételének 35. évfordulóján** Paloznakon május 24.-én. A szentmisét Főtisztelendő Berkes Péter plébános mutatta be. A szentmisét követően a templomkertben Dr. Antall József miniszterelnök 2004-ben közadakozásból felállított szobránál emlékbeszédet mondott Pintér Kornél szervező elnök. A megemlékezés koszorúzással zárult. -Július 4.-én pedig **‘In Memoriam Szeleczy Zita 1915-2025’** címmel tárlatmegnyitó volt Lovason a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és „Az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért” Alapítvány szervezésében a lovasi Polgármesteri Hivatal tanácstermében, majd **Madár János József Attila-díjas költő, kritikus, a Magyar Nemzeti Írószövetség elnöke** „Így szerettük – Levél-vallomások Szeleczy Zitához - Emlékkönyv” c. kötetének bemutatójára került sor. -Szeptember 10.-én **Tömpe Zoltán mérnök-közgazdász „A múlt elrablása – Egy 600 éves nemesi család Nagykarolyban”** c. kötetének előadással egybekötött bemutatóját rendezték meg.

-Tartalmas és tisztességes cikk jelent meg július 21.-én a demokrata.hu-n **Ágoston Balázs tollából** arról, hogy **hogyan őrzi Kenderes Horthy kormányzó emlékét**. A teljes írás közzésére sajnos nincs helyünk, de az alábbi linken (vagy internetes kereséssel) megtalálható az útibeszámoló. (A cikk címe: Kenderes ma is őrzi nagy szülőtte és jótevője emlékét - Mindent Horthy Miklósnak köszönhetnek) <https://demokrata.hu/kultura/mindent-horthy-miklosnak-koszonhetnek-1029564/>

Hadak Útján – a második legrégebbi folyamatosan megjelenő magyar sajtótermék a Kárpát-medencén kívül